

В. „Република“
излиза всѣка Сѣбота

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплата.

За България:

за 3 мѣсеца 1 левъ
„ 6 „ 2 „
„ 1 година 4 „

За Странство:

за 6 мѣсеца 3 лева
„ 1 година 6 „

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЪ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ път и по 10 ст. на всѣки последующъ.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние.

Сждеб. пристави плащатъ по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

Мана С. Белгева

Д-ръ Йорданъ И. Нейковъ

СГОДЕНИ

Ст.-Загора

Видинъ

гр. Сливенъ, 19 Априлий 1899 год.

Съ тоя брой вѣстникътъ ни навърши вече първото си тримѣсечие.

Молимъ г. г. абонатитѣ ни да ни се издѣлжатъ.

Съобщаваме, че идѣщия брой ще изпратимъ само на тия отъ тѣхъ, които сѣ се издѣлжили за първото и прѣдплатили за второто тримѣсечие.

Администрацията

Сливенъ, 24 Априлий 1899.

Сутрѣшниятъ день е деньтъ на рѣшителното сражение между интереситѣ на народа, отъ една страна, и интереситѣ на австрийскитѣ банки и на княза съ неговитѣ придворни министри, отъ друга. Утрѣ народътъ е повиканъ да покаже съ бюлетината въ рѣка прѣдъ урнитѣ, дали умѣе той съзнателно да ръководи сѣдбинитѣ си, като протовопостави своята суверенна воля срѣщу заднитѣ замисли, съ които австрийски агенти искатъ да поробятъ бѣдѣщето му, или ще се остави безропотно да го продаждѣ на чуждитѣ банки и експлоататори неговитѣ заслѣпени отъ властъ управници, които за хатѣра на дворцовитѣ интереси сѣ готови да забравятъ и народътъ, и отечество, и съвѣсть. Ако той избере за депутати хора честни и независими, хора, които съзнаватъ тежката отговорностъ на своя високъ мандатъ и не сѣ наклонни да опятняватъ името си съ потвърждението на едни съсипателни за страната договори, той ще покаже, че знае да се грижи за своето благосъстояние и да урежда своитѣ сѣдбини. Ако ли пъкъ даде гласовѣтъ си на хора назначени отъ правителството съ условие да одобряватъ безпрѣкословно

Сутрѣшниятъ день е нѣщо повече. Той е сражение между народа и двореца, между тоя бѣдентъ, оголѣлъ, съсипанъ, подтискванъ народъ, който вижда постоянно да тъпчатъ волята му и да отниматъ правата му, и двореца — тоя изворъ на всички злини въ България, тоя непримиримъ народенъ врагъ, който днесъ го залага на Русия, сутрѣ го продава на Австрия, тукъ го дѣли на сфери влияния, тамъ го оставя на грабежъ и насилия, ту го брутално измѣчва, ту го шарлатански спасява, и го подлага на всѣкакви траги-комедии за каприза на нѣкакво закърпѣно династия и за хатѣра на роднински връзки и акции. Дворецътъ иска щото народътъ въ България да нѣма никакво значение въ управяването, да прѣдставлява само една фиктивна конституционна сила, задъ която той съ своитѣ придворни министри да играе ролята на фактически господаръ на страната. Дворецътъ иска да хазайничи безконтролно съ народния потъ, да налага безпрѣкословно своитѣ искания, да господарува като въ азиатска варварска страна, да живѣе надъ народния грѣбъ, както само арогантността на развратна аристокрация може да диктува, да се разпорежда съ бѣдѣщето и сегашното на страната, както намѣри за угодно. Дворецътъ малко иска да знае, какво иска народътъ, какъ той желае да се уреди, дали той мисли да става подлога на Австрия, орѣдие на Русия, или жертва на чуждестранни банки. Щомъ интереситѣ на двореца изискватъ това, никакъ и не се пита народа. Достатъчно е, че той дава на придворнитѣ министри назначеното съ приказъ болшинство отъ депутати и че пълни държавнитѣ ковчежничества съ злато. Щомъ тѣзи двѣ функции бѣждѣ изпълнени, народътъ се оставя на страна да си оре мълчаливо нивитѣ и да си гледа безропотно поминъка, додѣто дворецътъ го продава ехидно при тая или оная държава.

Сутрѣшниятъ день ще покаже дали народътъ мисли да играе още тая мизерна конституционна комедия, която дворецътъ му налага, или иска да разтрѣси своитѣ гигантски плѣщи и да покаже комуто трѣбва, че заспалиятъ исполинъ не е мъртъвъ и не остава безнаказано да го изтощаватъ

като си избере хора честни, независими и патриоти, и че ще даде сутрѣ на дворецъ и на дворцови хора да разбератъ силата на неговото пробудено съзнание. Ето за какво, ний, съ голѣма вѣра въ сутрѣшниятъ день, извикваме на избирателитѣ. „Напрѣдъ къмъ урнитѣ! Отървете България отъ економическо и дворцово робство!“

Вжтрѣшенъ прѣгледъ

Нови желѣзници. — Споредъ вѣст. „Новъ Вѣкъ“, въ условията по новия заемъ влазило и задѣлжението на бѣлг. правителство да построи слѣднитѣ желѣзници: 1) Чирпанъ—Нова Загора (полупостроена); 2) Радомиръ—Кюстендилъ—Граница (почиѣта); 3) Пловдивъ—Карлово—Казанлъкъ—Стара или Нова-Загора; 4) Руссе—Търново—Стара или Нова-Загора; 5) Вратца—Видинъ. Съ тая мрѣжа почти всички по-голѣми градове въ България се свързватъ съ желѣзницата освѣнъ нашия прокопанъ Сливенъ. И туй го правятъ хората, които вчера пишехъ въ в. „Свобода“, че индустриалниятъ и 24 хиляденъ Сливенъ непрѣменно трѣбва да бѣде скаченъ съ желѣзница! По тоя случай нека напомнимъ на Сливенци, че вънъ отъ общия интересъ що прѣдставлява паданѣто на новитѣ договори, но тѣ иматъ и частенъ интересъ, тъй като, ако не се прѣдаде на чужда експлоатация паралелната линия, тя ще бѣдѣ продължена отъ Нова-Загора прѣзъ Сливенъ за свързване съ Бургашката линия.

В. „Реформи“ въ бр. 13 и 14 печати частъ отъ едно отворено писмо на бившия български търговски агентъ въ скопие, г. Д. Ризовъ, до княза. Въ него срѣщаме доста прави мисли, смѣсени съ доста фанфаронади. За всѣки случай, това писмо повдига въпроси и размисления отъ голѣма важностъ и е твърдѣ интересно. То разчепква доста основателно македонския въпросъ и отношенията на княза по него. Ний, а вѣрваме и цѣлъ български народъ, намираме, че приятелътъ на г. Ризовъ е ималъ голѣми основания да го пита: „Ти вѣрвашъ ли въ българския патриотизъмъ на твоя князь Фердинандъ? Тоестъ, ако прѣдъ него се изпрѣчи дилемата: интереситѣ на Австрия или интереситѣ на България, вѣрвашъ ли ти, че князътъ ще прѣдпочете послѣднитѣ прѣдъ първитѣ?“ Г. Ризовъ се прави на лудъ, ужъ че вѣрва, но ний смѣло можемъ да кажемъ, че цѣлиятъ български народъ (а въ туй число и самъ г. Ризовъ) не вѣрва. Дилемата е вече изпрѣчена, па и повѣдението се вижда. Разногласие вече не може да има по тоя пунктъ.

Ако македонската политика на сегашното правителство е такава, какъто я описва г. Ризовъ въ въпросното писмо, трѣбва безъ ни-

България бѣ хвърлена унизително въ краката на босфорския кръвоицецъ, вмѣсто да застане заплашителна надъ главата му и да налага искания прѣзъ войната съ Гърция? За Македония всички говорѣтъ най-пламенно, додѣто сѣ въ опозиция, но щомъ дойдѣтъ на властъ и почватъ да се подиграватъ съ нейнитѣ рани, да пазарѣтъ унизително сподѣлянето и, да цѣлуватъ скута на мѣчителя и да забравятъ страданията и.

Какви злоупотрѣбления и насилия могатъ да станѣтъ по изборитѣ? Да се пустнѣтъ въ кутията бюлетини на несѣществували гласоподаватели, е почти невъзможно. Въ провѣрката на гласовѣтъ злоупотрѣбление сѣщо не може да стане, ако кандидатитѣ или застъпницитѣ имъ си отварятъ очитѣ. Въобще, вѣтрѣ въ избирателното здание правата на гражданитѣ сѣ доста здраво оградени. Но вънъ отъ зданието могатъ да станѣтъ слѣднитѣ работи: прѣди всичко правителството може да тури повечето селски избиратели въ своя рѣка, като повлияе чрѣзъ околийскитѣ началници върху кметовѣтъ. Селскитѣ кметове изобщо иматъ интересъ да държатъ сѣ което и да било правителство за да могатъ свободно да дерибействатъ. Отъ друга страна, повечето селени се страхуватъ да отиватъ противъ кмета и началника, било за да не си видѣтъ плѣтника въ облачитѣ, било по многу други причини. Разбира се, ако селянитѣ сѣ събудени хора и отстояватъ мѣжки правата си, туй полицейско влияние малко ще имъ подѣйствува. Друго едно срдѣство за да спечелѣтъ „нашитѣ“ е познатото прѣдварително тероризирање на населението съ шайки и побоища. Третьо срдѣство се състои въ привличане на меншествата: гърци, турци, евреи, цигани. Тѣ сѣ май все съ правителството. Четвърто срдѣство е, да се обгради избирателно здание съ шайка, която да не пропуца освѣнъ „наши“. Може сѣщо и да се постави шайка вънъ отъ селото или града за да прѣсрѣща избирателитѣ на съмнителнитѣ села. Тѣзи сѣ по-главнитѣ злоупотрѣбления, насилия и „морални влияния“, които могатъ да станѣтъ. Ний ги напомнимъ на гражданитѣ за да ги иматъ прѣдъ видъ и да слѣдѣтъ ще ли станѣтъ. Първитѣ три 80 на 100 ще станѣтъ. Четвъртото може би ще се употреби въ краенъ случай. Зрителни сме. Колонитѣ на вѣстника ни сѣ отворени за всички провѣрени съобщения по насилия въ изборитѣ.

Пакъ спорѣдъ „Новъ Вѣкъ“, заемѣтъ отъ 260 милиона лева е сключенъ съ 50% лихва и 89 1/2 на сто емисия. Банкитѣ се ползватъ съ три мѣсеца droit de jouissance, което намалява емисията на 88 1/4, т. е. съ 1/4 на сто по-износно отъ заема на прѣдишното министерство или 650,000 лева печалба върху всяката сума. Новиятъ заемъ е съ 40 годишенъ срокъ, додѣто прѣдишния бѣше съ 59 години. Съ туй намале-

ние на срока бюджета се натоварва годишно съ повече изплащане, но пъкъ потомството се облеглава отъ нашитѣ дългове. „Новъ Вѣкъ“ изкарва, че съ сегашнитѣ условия се печеляли 1,300,000 франка. Както виждате, твърдѣ дрѣбна сума, срдѣщо която даваме своитѣ желѣзници, вмѣсто да вземемъ чужди.

Митингъ. Снощи въ 3 ч. послѣ пладнѣ еснафскитѣ комитетъ бѣ свикалъ въ булеварда гражданитѣ „безъ разлика на партии и убѣждения“ на митингъ, на койго кандидатитѣ имъ за народни прѣдставители щѣли да развиѣтъ програмата на еснафския съюзъ. Къмъ 3 ч. булеварда бѣ пълненъ съ граждани. Митинга биде откритъ. Присѣстествувахъ повече отъ 800 души. Пръвъ взема думата г. Хр. Дограмаджиевъ, единъ отъ кандидатитѣ на еснафския съюзъ, който тъй неумѣло говори, тъй лошо разви програмата, щото присѣстующитѣ граждани едвамъ доизслушахъ блудкавата му почти двучасова рѣчь. Той не биде удостоенъ нито веднажъ съ одобрителнитѣ: „браво“, „вѣрно“ и т. н.

Слѣдъ него се качи втория кандидатъ на еснафитѣ г. Юрд. Василевъ-селянинъ отъ околията. Още съ качването му на масата и езика му залепна. Поиска вода. Гражданитѣ посрѣдънахъ качването му съ иронически подмѣтания.

Той поблагодари на еснафитѣ за довѣрието съ което сѣ го удостоили и каза, че приема да му се постави кандидатурата не затуй, че той билъ способенъ за тоя важенъ постъ, а да се турела основата на едно сближение между еснафи и селени, който никой не зачиталъ въ продължение на 20 год.

Въ момента, когато се обевяваше, че митинга е вече закритъ, срдѣдъ множеството върху една маса се качва гражданина социалистъ Донковъ, който поисква да говори. Отъ бюрото му се отговори, че не му се дава думата. Гражданитѣ настояватъ да говори и той започна.

Още отъ началото той сполучи да привлече вниманието и симпатиитѣ на гражданитѣ. Той произнесе, макаръ и импровизирана, една такава блѣскава рѣчь, прѣкъсвана постоянно съ ржкоплѣскания и викове „браво“, „вѣрно“ какъто гражданитѣ ни рѣдко сѣ слушали. Майсторски охарактеризира дѣлата на всички бивши и сегашни режими, подхвърли на критика рѣчьта на г. Дограмаджиева, обвини го въ недобронамѣренность, гдѣто не разви нѣкой точки отъ програмата на еснафитѣ; обвини го въ слабо познавание сжщността на прогресивно-подходения налогъ, а се е заелъ да го обеснява на гражданитѣ; обвини го, най-послѣ, въ безпринципность, безпрограмность и въ това, че той единъ день щѣлъ да осъмне правителственъ човѣкъ, признаци на което се забѣлѣзвали още отъ сега и завърши пълната

съ огнь и съдържателность рѣчь съ апелъ къмъ гражданитѣ, че, прѣди да пускатъ бюлетинитѣ си за гогозъ или оногозъ, за тая или оная партия, нека тѣ си спомнятъ за всичкитѣ золуми и прѣстѣпления, кражби и произволи вършени надъ работния народъ отъ всичкитѣ досегашни наши партии и политически мѣже, които сега, прѣдъ изборитѣ, сѣ разшѣкали като бѣсни изъ отечеството ни за да спасяватъ измѣчена и ограбена отъ тѣхъ България, и тогава, ако имъ понася, нека пакъ гласуватъ за тѣхъ. Ораторътъ слезе отъ масата посрѣдъ бурни ржкоплѣскания и викове „браво“, „да живѣешъ“, и пр.

Съобщаватъ ни отъ Ямболъ, че нѣкои бракувани офицери тамъ обявили дуелъ на г. Инко Сакъзовъ, за гдѣто на единъ митингъ говорилъ противъ закона за пенситѣ, а съ това чукналъ малко нѣщо и държавнитѣ храненияци-пенсионери, които, безъ да се засрамѣтъ, приематъ на млади още години, да ги хранѣтъ даромъ, когато на оголѣлитѣ български граждани бирницитѣ продаватъ и послѣдната покѣщнина.

Държавата и Черквата

Шеста точка отъ нашата програма, обнародвана въ първи брой на вѣстника, гласи: „Отдѣляње на държавата отъ черквата“. Ще се намѣрѣтъ мнозина, дори между демократитѣ и по-напрѣдничавитѣ хора, които ще кажѣтъ, че това не е твърдѣ нужно за България, понеже нашата черква не е играла и не играе тая роля въ държавнитѣ работи, какъто е играла, напимѣръ, католическата черква. Ний ще отговоримъ, че това не е вѣрно. Ако нашата черква не е достигнѣла до онова силно влияние въ държавнитѣ работи, какъто бѣ придобила католическата на западъ, то не значи още, че тя не прѣдставлява у насъ една доста влиятелна държава въ държавата и че е врѣме вече да ѣ се отнемѣтъ отъ ржцѣтъ всички привилегии, власти и длѣжности, които принадлежатъ по право на държавата и само на държавата. Това го диктуватъ не само съврѣменнитѣ понятия за държавата и разнитѣ култове, но и новитѣ условия на нашия животъ, а и интереситѣ на бждѣщето ни самосъхранение, което се застрашава отъ една реакция въ името на православието не по-

ПОДЛИСТНИКЪ

Зимна приказка

Приказва П. О-въ

Като сега, помнѣхъ, когато една дълга декемврийска нощъ, баба ми, Богъ да ѣк прости и легка да ѣ е прѣстѣта, седеше въ кѣта, а тато, мама, азъ и двѣтѣ ми братчета бѣхме заобиколили огньа около огнището: баба и мама прѣдѣхъ кѣдѣли; тате правеше цървули на малкото ми братче Пенча, а ний, малкитѣ, се прѣпичахме на жеравата, която падаше отъ голѣмия крушевъ пѣнь. Мама отдавна бѣ ни послала да си легнемъ, ала ний, като дяволи, се закачахме, кискахме и се прѣструвахме на глухи, когато мама ни покаяше за лѣгание и имаше защо: баба всѣка вечеръ ни приказваше по една — двѣ приказки, казваше ни гатанки, пословици и сладко ни забавляваше почти всѣка вечеръ, ето защо и тазъ вечеръ ний не искахме да си легнемъ толкова рано.

Ххххх, не искамъ да си легнѣхъ, захленца Тодорчо, искамъ да слушамъ баба, кога приказва приказки.

— Ихъ, мамо, съ тѣзи приказки лошо научи тѣзи дѣца: видишъ ли? тѣ всѣка вечеръ тѣй те главоболѣтъ тебе, до като не ги залѣжешъ съ нѣщо, нѣма и да си легнѣтъ, — съ смѣхъ забѣлѣза мама на баба.

— Мари пъкъ ти, Сгано, какъва си такава? Спили се цѣла нощъ, човѣка кокалитѣ го заболѣватъ, смѣмра баба мама. Мѣлчете дѣцата ми, мѣлчете, баба ще ви разкаже една много хубава приказка, но ако стоите мирни и ако слушате.

— Ще стоимъ, бабо; ако не слушаме, други пътѣ недѣй ни приказва, отговорихме и тримата въ хоръ.

— Добрѣ тогазъ, отговори баба и, като се покашли, започнѣ.

— „Едно врѣме единъ човѣкъ ималъ само едно дѣте и то било момиче. Майка му и баща му трѣперели надъ него, какъто поискало на часа му го набавяли. Играчкитѣ му били отъ хубави по хубави, на никаква работа не го карали, дѣто се е казало, не давали прахъ да падне отгорѣ му. Най послѣ Мизинка — галеното име на Минка — порастнѣла и, когато станѣла мома, не била кадърна за никаква работа, не била кадърна хлѣбъ да си меси, една закрѣпка да си закрѣпи, дѣто се е казало. Споредъ бащиното ѣ богатство отъ много мѣста сѣ дохождали жинихли за Мизинка, но татко ѣ, като виждалъ на кой редъ е дѣщеря му, врьщалъ жинихлитѣ и имъ казвалъ, че нѣма да жени дѣщеря си, защото не е кадърна на свекъръ и свекърва да се отсрами, на мѣжъ да наготви, гостенинъ да посрѣщне и испрати. Бащата на Мизинка, като уменъ човѣкъ, не искалъ да жени дѣщеря си, защото за грѣхъ го ималъ да изгори и чуждото момче споредъ дѣщеря му. Това се прочуло по цѣлата околность.

Единъ уменъ човѣкъ отъ едно далечно село, който ималъ синъ за женени, като чулъ какво хората приказватъ за Мизинка и като се надѣвалъ да ѣ направи умна и добра кѣщовница, рѣшилъ да ѣ иска за жена на сина си. Намѣсто да испрати жинихли той самичакъ отишелъ при бащата на момичето и му направилъ прѣдложение.

— Че какъво да ти кажа, братко, заговори бащата на Мизинка, слѣдъ като изслушалъ

прѣдложението на момковия баща, дѣщеря ми наглѣдъ е много добро момиче, ще наслѣди и отъ мене добро иманье, ала тя не е кадърна за кѣщовница: не знае игла да одене, кѣща да помете, хлѣбъ да замѣси, гозба да наготви и гостъ да посрѣщне. По тази причина азъ съмъ рѣшилъ да ѣ не женѣ.

— Това, съ което ми покори дѣщеря си, азъ го знаехъ по рано, отговорилъ момковия баща; но азъ, защото се наемамъ да направѣхъ дѣщеря ти добра кѣщовница, затова дойдохъ да ѣ искамъ за снаха. Не ми отказвай, а се съгласи да си станимъ рода.

Най-послѣ, слѣдъ дълги колибания, Мизинкина баща се съгласилъ и Мизинка отишла прѣзъ деветъ села въ десето.

Слѣдъ вѣнчаванието на Мизинка, недѣля вечерьта, умния старецъ, тѣй ще наречеме бащата на момака, прѣди да се дигне трапезата, казалъ съ кроткъ старчески гласъ, на всичкитѣ си синозе, снахи (булка Мизинка подъ булото слушала) и внуци: — утрѣ всѣки споредъ работата си ще получи хлѣбъ и храна, който не работи, нѣма и да ѣде.

Въ понедѣльникъ още отъ тъмно всѣки се заловилъ за работа, всички работили кой какъто може. Само Мизинка, която не била научена на работа, не работела нищо, а съ кръстосани ржцѣ стояла и се мѣдрила въ кѣщи. Станѣло пладнѣ и умния старецъ далъ всѣкому спорѣдъ работата; нѣкому повече, а нѣкому по-малко, хлѣбъ и гозба, а на Мизинка не далъ нищо. Когато другитѣ седѣли да ѣдѣтъ тя стояла на страни и подсмрѣчала. Слѣдъ обѣда умния старецъ пакъ повторилъ сношнитѣ си думи: — довечера всѣки споредъ работата си ще получи

малко опасна отъ реакцията, която се прави понѣкога въ името на патриотизма.

Съвременното човѣчество все повече се прониква отъ идеитѣ на великата френска революция, че държавата не трѣбва да се мѣси въ религиознитѣ убѣждения на хората, не трѣбва да поддържа единъ култъ, а да прѣслѣдва други, или да дава на единъ култъ привилегии, що липсватъ на други. Свободата на съвѣстѣта, свободата на култоветѣ е наврѣдъ призната, дори и въ абсолютни монархии, като Русия и Турция. Но тая свобода е често една нагла подигравка на практика, защото малко сж тия страни, дѣто е приетъ и принципа, щото държавата да не привелигира никой култъ и да не признава никаква официална религия. Въ повечето страни сжществува призната отъ държавата официална религия, на която се даватъ дѣ да е си привилегии и поддръжки, въ ущърбъ на другитѣ. А отъ това излизатъ на практика дѣ-да-е си покрити и явни насилия на свободата на съвѣстѣта, диктувани отъ нуждата да се защитава официалната религия. Ето, например, г. Т. Иванчовъ явно изповѣда, че ще отчислява тия учители, които критикуватъ догмитѣ на православната религия.

Държавата трѣбва да бѣде неутрална въ религиозно отношение, да остави на своитѣ граждани грижата да прѣдпочитатъ тази или онази религия, а тя да ги покровителства еднакво всички въ кръга на законитѣ. Тя не трѣбва да има официална религия. Сжщо тѣй тя не трѣбва да издържа духовенството и учрѣжденията на никой култъ. Само по себе си се разбира, че щомъ религиознитѣ убѣждения сж частна работа на всѣки единъ гражданинъ, то и материалната издръжка на религиознитѣ изисквания е пакъ частна работа. Дѣ остава свободата на съвѣстѣта, когато държавата събира отъ единъ човѣкъ данѣкъ за да плаща за работи, въ които той не вѣрва? Всѣки вѣрующъ трѣбва да плаща доброволно таксата, която нуждитѣ на неговата вѣра изисква, а не да се кара цѣлото население безъ разлика на религиозни убѣжде-

ния насилствено да плаща разносѣтъ на единъ привелигиранъ култъ. Тази аргументация не губи силата си отъ факта, че държавата плащала и на други култове. Въобще държавата нѣма право да издържа учреждения, които се крепѣтъ и почиватъ върху частни интимни убѣждения, а не върху необходими държавни нужди.

Православната черква у насъ е цѣла държава въ държава. Тя си има отдѣлни сѣдилища, отдѣлни закони, отдѣлни разпоредби. Правосѣдието трѣбва да бѣде едно и нераздѣлно за всички граждани, безъ разлика на религия, полъ, звание, съсловие. А у насъ има редомъ съ гражданскитѣ сѣдилища и закони, военни и духовни сѣдилища и закони. Едва ли има по-голъма подигравка съ правосѣдието отъ това раздѣление. То е основано върху кастови интереси и реакционерни убѣждения, за туй усилията на нашата напрѣдничава интелигенция трѣбва да бѣдѣтъ насочени противъ него. Ний трѣбва да въведемъ въ нашата държава едни сѣдилища, едни закони, едно правосѣдие за всички!

Отдѣлянето на черквата отъ държавата се налага и отъ самитѣ нужди на живота, които отъ день на день изискватъ, щото държавата да въведе гражданския бракъ и гражданското погребение, вмѣсто задължителнигѣ черковни церемонии. На какво основание единъ свободомислящъ трѣбва да бѣде заставянъ противъ убѣжденията си да влиза въ тая или оная черкова за да бѣде призната женидбата му? Дѣ остава свободата на съвѣстѣта, ако на годенци отъ различно вѣроизповѣданье се налагатъ друговѣрни обреди само и само за да иматъ право да се считатъ за законни съпрузи? Погрѣбението сжщо тѣй е монополизирано отъ черквитѣ, та държавата не прѣдвижда нищо за тия свои подданици, които по убѣжденията си сж противни на какви и да било религиозни церемонии.

Но най-голъмата несправедливостъ и назадничестъ на черковното влияние въ държавнитѣ работи е въ характера на обра-

зованието. Държавата насилствено кара дѣцата да се възпитаватъ въ поученията и догмитѣ на православието.

Всички тия несправедливости и злини отъ влиянието на черквата върху държавата ще се прѣмахнатъ, когато тая послѣдната се отдѣли отъ първата и прѣвърне въ граждански учрѣжденията, които сега иматъ религиозенъ характеръ. Съ туй заедно тя ще освободи и бюджета си отъ единъ несправедливъ товаръ.

Какво става въ чужбина Франция

Извѣстията, които ни идѣтъ всѣкой день, потвърждаватъ мнѣнието което исказахме и другъ пѣтъ тукъ, върху резултата на анкетата отъ касаѣ сѣдѣ по Драйфусовото дѣло.

Това което най-много интересувахе цѣлния свѣтъ прѣди това, бѣше да се знае дали нѣкои тайни документи сж били прѣдставяни на сѣдѣнитѣ безъ знанието на Драйфуса и защитника му. Благодарение смъртъта на Ханри която даде друго направление на аферата, и която измѣни мнѣнието на много души, мѣжду тѣмъ трима които осѣдили Драйфуса: капитанъ Фрейстетеръ, полковникъ Патронъ, и майоръ Гале, обявяватъ, че ги гризе съвѣстѣта като мислѣтъ, че осѣдили Драйфуса по свидѣтелскитѣ показания на Ханри и по документи, които само тѣ сж знаели.

Англия

Работницитѣ гипсогорители сж въ стачка. Вѣрва се, че исканията имъ ще бѣдѣтъ скоро удовлетворени, тѣй като господаритѣ не можѣтъ да устоѣтъ повече врѣме.

Тунция

Отъ Цариградъ съобщаватъ на пѣкопъ Европейския вѣстници, че многобройни прѣтървания послѣдвали отъ арестувания, сж станѣли въ арменския кварталъ.

Белгия

Работницитѣ въглекопачи на брой 60,000 въ Лиежъ, Боринажъ и Шарлероа сж обявили обща стачка. Въ този случай работническата партия, която не иска да остане простъ зритель се притича на помощъ съ всичкитѣ си морални помощи съ които разполага. Тя е адресирала единъ манифестъ до гревиститѣ, който завършва съ слѣдующитѣ вдѣхновителни думи:

Работници!

Постоянствувайте! бѣдѣте съединени! бѣдѣте дисциплинирани! бѣдѣте солидарни отъ единия край до другия на страната и Вий ще побѣдите!

хлѣбъ и храна, които не работи, нѣма и да бѣде. Мизинка пакъ не работила нищо, а както суринята стояла въ кѣщи и се мѣдрила. Вечерята умния старецъ пакъ далъ всѣкому споредъ работата хлѣбъ и храна, а на Мизинка не далъ нищо, затова тя стояла на страна и гледала, когато другитѣ бѣдели. Слѣдъ вечерята умния старецъ потрепалъ думитѣ си. Въ вторникъ утринята рано Мизинка станала отъ всички найрано (тя отъ гладъ не можала да спи горката), И, до като още другитѣ спѣли, тя измѣла двора, насѣкла дърва, донесла вода, издоила кравитѣ, пустигла телцитѣ, а когато другитѣ станѣли отъ сънъ, помагала на по-старитѣ си етърви. На обѣдъ умния старецъ далъ и на Мизинка хлѣбъ и гозба споредъ работата ѝ. Когато всички се наобѣдвали, умния старецъ пакъ казалъ умната си заповѣдъ. Слѣдъ обѣдъ Мизинка работила най-много, за това и за вечеренъ получила най-много храна. Слѣдъ вечерята умния старецъ за послѣденъ пѣтъ казалъ умната си заповѣдъ. Въ сръда утрината Мизинка станала отъ сънъ съ другитѣ заедно и се заловила за работа и затова на обѣдъ получила наравно съ другитѣ храна. Слѣдъ обѣдъ Мизинка безъ поканена стана, раздигна трапезата, примете трохитѣ, полъ на всички да се омийѣтъ и почна да шета въ кѣщи. Умния старецъ, като видѣ какъ се е разшетала младата му снаха, засмѣ се подъ мустакъ, похвали ѝ и прѣди да бѣха излѣзли всички на работа, той пакъ издаде умната си заповѣдъ. Вечерята умния старецъ зарѣча да сложѣтъ обща трапеза за цѣлата челядь и, когато всички се прѣбрахѣ около трапезата да вечерятъ, умния старецъ се обърѣжъ къмъ младата си снаха, Мизинка, съ слѣдующитѣ думи:

„Булка, въ нашата челядь има законъ, спорѣдъ който, бѣде само този, който работи. До твоего дохождане ние всички се хранехме на една трапеза, защото всички работехми. Татко ти, Богъ да го поживи, прѣди да те даде за жена на сна на ми, казваше, че ти не си била врѣдна за никаква работа, ала азъ му се обѣщахъ да те направѣ добра кѣщовница, защото въ каквото хоро влѣзе човѣкъ, такова и играе. По тази причина, когато ти стана моя снаха, азъ наредихъ да се дава хлѣбъ и храна само на тѣзи, които работѣтъ, само и само да видѣ да ли ти ще се заловишъ на нѣкаква работа. Първия день ти стоя съ кръстосани рѣцѣ безъ да похванешъ нѣщо, както си стояла и у васъ. Ала като погладува единъ день и като видя, че въ нашата кѣща има законъ, който казва, че хлѣбъ се дава само на този, който работи, ти влѣзе въ правия пѣтъ и почна да си гледашъ работата. Днесъ слѣдъ обѣдъ азъ се увѣрихъ въ това. Отъ утрѣ на татѣкъ ний ще се хранимъ всички на една трапеза, защото знамъ че и всички ще работимъ“. Като казалъ послѣднитѣ думи умния старецъ, благословилъ трапезата и казалъ: „Ха сега всички заповѣдайте!“

Отъ този день насетнѣ Мизинка станѣла умна и работлива кѣщовница. Като се минѣло доста врѣме майката и бащата на Мизинка рѣшили да отидѣтъ на гости у свата си и да навидѣтъ дѣщеря си. Приготвили се за пѣтъ и трѣгнали. Когато стигнали въ сватовото си село разпитали за сватовата си кѣща и ѝ намѣрили. Мизинка сѣчала дърва на дръвника, когато майка ѝ и баща ѝ влизали въ двора. Мизинка, щомъ ги видѣла отъ дръвника, завикала: „мамо, тате, скоро распрѣгайте воловетѣ и си на-

мѣрете нѣкоя работа да работите, защото тука не е като у дома: Тука има законъ да даватъ хлѣбъ само на този който работи; ако не работите на пладнѣ дѣдо нѣма да ви даде да бѣдете“.

Мизинкинитѣ родители, като чули думитѣ на дѣщеря си разбрали, че дѣщеря имъ не е вече оная глезена Мизинка и много се зарадвали. На обѣдъ, когато всички се събрали да обѣдватъ, умния старецъ похвалилъ Мизинка на баща ѝ и на майка ѝ и имъ казалъ, че той е много благодаренъ отъ младата си снаха. А Мизинкенинитѣ родители благодарили на умния си сватъ, дѣто направилъ отъ глезената имъ дѣщеря умна и добра кѣщовница.

Като довърши баба ми приказката, обърнѣ се къмъ насъ съ слѣдующитѣ думи: — Разбрахте ли сега дѣца, че бащата на момака билъ по-уменъ отъ Мизинкина баща?

Разбираме, бабо, разбираме, закрѣкахме и трима въ единъ гласъ.

— Защо е билъ по-уменъ Пенчо? попита мама малкото ми братче Пеня, който май не слушаше, когато го нареждаха на работа.

— Защото не давалъ хлѣбъ на онѣзи, които не работели, отговори Пенчо и се зачерви отъ срамъ.

Тати отдавна бѣ довършилъ първулитѣ и запналъ слушаше баба като приказваше.

Като довърши баба приказката, тати стана и ни каза. — Хжж сега лѣгайте си милички, че станѣ вече късно. Азъ ще отида да прѣспимъ на добитѣка та, като дойдѣ, и азъ ще си лѣгамъ. Хж скоро затоплете дръхитѣ!

Слѣдъ малко ний сладко заспахме и сънувахме умния старецъ да раздава хлѣбъ и бѣстие на работливата си челядь.

ВАЖНО

— Турена е подъ печатъ и къмъ края на м. Май ще бжде готова книгата „Подземна Русия“ (очеркъ изъ революционния животъ въ русия) отъ С. Степнякъ (С. М. Кравчински), прѣводъ отъ руски.

Издательствъ.

НОВО

ФОТОГРАФИЧЕСКО АТЕЛИЕ ВЪ КЪЩАТА НА КАРА-КОСТОВЪ

до Гимназията.

Долоподписаниятъ извѣстиямъ на почитаемата сливенска публика, че отворихъ ново фотографическо ателие, снабдено съ най-усъвършенствувани апарати и урѣдено по най-новата модерна система, гдѣто приемаме да изработваме снимки отъ най-малкия до най-големия форматъ (естественна живостъ) въ видъ на Пастелъ, Хромо-пластини и мазна боя.

Работа изящна и прѣ най-умѣрени цѣни. Приемаме да правимъ снимки и отъ стари портрети различна голѣмина.

Съ почитание: **ЛЕОПОЛДЪ ХАЙЛЪ**
живописецъ и фотографъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1931

Подписаний Сжд. приставъ при Слив. окр. сждъ на I участъкъ, на основание изпълнителния листъ подъ № 1428 издаденъ отъ Слив. Окрѣженъ сждъ въ полза на Симитчиевъ Сие Миновъ срѣщу М. Н. Минчевъ и Георги Т. Авджиевъ, за 1067 лева и съгласно чл. чл. 903 950 отъ гражданското сждопроизводство, обявявамъ съ настоящето си на интересующитѣ се лица, че на 28 априлъ 1899 година въ 10 часа прѣди пладитъ ще продавамъ въ канцеларията си разни движими имоти.

Продажбата ще почне отъ първоначал. оцѣнка дадена при описа за всѣкой прѣдмѣтъ по отдѣлно.

Желающитѣ да купятъ този имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродажбата въ означений горѣ день за да прѣглеждатъ продаваемитѣ имоти и взиматъ участие въ наддаването.

г. Сливенъ, 21/IV 1899 год.

1—1 Сждебенъ приставъ: *Никола Д. Полински*

ОБЯВЛЕНИЕ № 2761

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на село Ботево.

Единъ дворъ състоящъ отъ една къща кермидена, единъ хамбаръ, единъ ахъръ и единъ плѣвникъ заедно съ празно мѣсто 4000 кв. метра оцѣнено за 200 лева.

Имота принадлежи на Цвѣтко Мирчевъ отъ гр. Ямболъ и ще се продадѣ за исплащане дълга му 414 лева Пани Х. Жековъ отъ гр. Ямболъ, по изпълнителния листъ № Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Ямболъ, 28/III 1899 год.

1—2 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 2909

Извѣстиямъ, че на основание постановлението издадено отъ Сливенски Окр. управителъ въ полза на Хазната противъ Пѣю А. Вирановъ отъ гр. Ямболъ, за 187 лева и разноситѣ, и съгласно чл. 1004—1028 отъ гражданското сждопроизводство, отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти находящи: въ Ямболското землище:

1) Едно лозе въ каргонскитѣ лозя въ мѣстността „Хамзоренския пѣтъ“, отъ 1 декаръ, оцѣнено за 70 лева.

2) Ново лозе (Садъ) въ сжитѣ лозя въ мѣстността „Сливенски пѣтъ“ отъ 2 декара, оцѣнено за 180 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая проданъ могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ частъ въ канцеларията ми за да прѣглеждатъ книгата по продажбата и наддаватъ отъ цѣната, означена по горѣ.

г. Ямболъ, 30/III 1899 год.

1—2 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 1713

Извѣстиямъ, че на основание изпълнителния листъ, издаденъ отъ П. Ямбол. Мировий Сждъ въ полза на Неранза п. Жабова отъ Ямболъ противъ Ст. Шишковъ отъ Ин.-Сарлий, за 64 лева и разноситѣ, и съгласно чл. 1004—1028 отъ гражданското сждопроизводство, отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Република“ и следъ една седмица ще започне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти:

1) Една къща съ плевникъ въ с. Ин.-Сарлий съ дворно мѣсто 4 декара съ граници Пенко Ангеловъ, азмакъ и Георги Ангеловъ оцѣнени за 20 л. 2) Нива въ месноста Чифутъ Търла състояща отъ 54 декара съ граници Велю Йордановъ Енчю Коревачина, Ив. Стояновъ и пѣтъ, оцѣнена за 60 лева 3) Чаиръ до Иелофчата състоящъ отъ 6 декара съ граници Пеню Апостоловъ Колю Сжбевъ азмакъ оцѣнени за 5 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая проданъ, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ частъ въ канцеларията ми за да прѣглеждатъ книгата по продажбата и наддаватъ отъ цѣната, означена по горѣ.

г. Ямболъ, 6 мартъ 1899 год.

1—2 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 1452

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето и слѣдъ една седмица ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на село Гюлюмяново а именно:

1) Нива въ мѣстността „Горнитѣ Лозя“ отъ 4 декара и 4 ара за 12 лева; 2) Нива въ сжщата мѣстность отъ 4 декара и 2 ара оцѣнена 10 лева; 3) Нива въ мѣстността „Аркарж иолъ“ отъ 11 декара за 30 лева; 4) Нива въ мѣстността „Балжръ дере“ отъ 3 декара за 8 лева; 5) Нива въ мѣстността „Кюю Бунаръ“ отъ 34 декара и 2 ара за 20 лева; 6) Нива Сливенский пѣтъ отъ 5 декара за 15 лева; 7) Нива въ мѣстността „Каръ баа иолу“ отъ 16 декара и 3 ара за 45 лева; 8) Нива въ „Бозламача“ отъ 40 декара за 100 лева; 9) Нива въ „Нишанъ ери“ отъ 25 декара и 3 ара за 60 лева; 10) Нива въ горнитѣ лозя отъ 9 декара за 3 лева; 11) Лозе въ мѣстността „Горнитѣ лозя“ за 10 лева; 12) Една къща съ ахъръ, плевникъ и дворно мѣсто отъ 4 декара за 100 лева.

Имота принадлежи на Люцканъ Колевъ отъ с. Гюлюмяново и ще се продадѣ за исплащане дълга му 405 лева къмъ Н. П. Жабова отъ г. Ямболъ, по изпълнителния листъ № 5194. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Ямболъ, 27/III 1899 год.

2—1 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 1613

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на Гюлюмяново:

1) Нива до селото отъ 36 декара и 1 аръ оцѣнена за 100 лева; 2) Нива въ мѣстността „Иазламача“ отъ 6 декара за 15 лева; 3) Нива въ мѣстността „Иазламача“ отъ 7 дек. 5 ара 20 л. 4) Нива въ мѣст. „Иазламача“ отъ 7 дек. за 30 л. 5) „ „ „ „ 8 „ 3 ар. 25 л. 6) „ „ „ Хановски пѣтъ 11 дек. 8 ара 30 л. 7) „ „ „ „ Муслука“ 17 дек. 2 ара 35 л. 8) „ „ „ „ Пандакл пѣтъ“ 7 д. 2 ара 20 л. 9) „ „ „ „ Хасърлъка“ 13 дек. 7 ара 25 л. 10) „ „ „ „ Басларъ дере“ 19 дек. 2 ара 30 л. 11) „ „ „ „ Узумъ Кюни“ 62 дек. 8 ара 50 л. 12) „ „ „ „ Басларъ дере“ 43 дек. 2 ара 100 л. 13) Ливада въ мѣст. „Новитѣ лозя“ 6 дек. 15 л. 14) Лозе въ мѣст. „ „ „ 1 д. 2 ара 12 л.

Имота принадлежи на Теню Колевъ отъ Гюлюмяново и ще се продадѣ за исплащане дълга му лева къмъ Неронза П. Жабова отъ Ямболъ по изпълнителния листъ № 304. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Ямболъ, 1 Мартъ 1899 год.

2—1 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 1628.

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Ен. Сарлий и

въ селото. 1) Къща съ плѣвникъ въ с. Ен. Сарлий и дворно мѣсто 8 декара за 60 лева; 2) Нива въ мѣстността отъ 10 декара и 5 ара оцѣн. за 25 лева; 3) Нива въ мѣстността „Чатърлъка“ отъ 3 дек. оцѣн. за 8 лева; 4) Нива въ мѣстността „Батакъ дере“ отъ 5 декара оцѣн. за 12 лева; 5) Нива въ мѣстността Мидириш. пѣтъ 6 декара 9 ара за 15 лева; 6) Нива въ мѣстността Мидириш. пѣтъ 3 декара 5 ара за 6 лева; 7) Нива въ мѣстността Лозята състояща отъ 17 декара 2 ара за 30 лева; 8) Нива въ мѣстността Лозята състояща отъ 12 декара 2 ара 25 лева; 9) Нива въ мѣстността „Чифутъ тарла“ 17 декара 30 лева; 10) Нива въ мѣстността „Мушлитѣ“ 5 декара 12 лева; 11) Ливада въ мѣстността „Гиджилица“ 8 декара 5 ара 15 лева.

Имота принадлежи на Пеню Ангеловъ отъ Ен. Сарлий и ще се продадѣ за исплащане дълга му 272 лева къмъ Неранза П. Жабова отъ Ямболъ по изпълнителния листъ № Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ гражданското сждопроизводство.

г. Ямболъ, 1 Мартъ 1899 год.

2—1 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 1624

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Ямболъ

1) Едно лозе въ Ямболското землище въ Ямболскитѣ лозя въ мѣстността чаргански пѣтъ отъ 3 декара съ граници: Сжби Петровъ отъ с. Могила, Мария Христодорова, Георги Д. Чобановъ и мера оцѣнено за 200 лева.

Имота принадлежи на Сава Наковъ отъ Ст. Река е ще се продаде за исплащане дълга му 45 лева къмъ Илия Ив. Чапърровъ, отъ гр. Ямболъ по изпълнителния листъ № 6880. Продажбата ще се извърши въ канцеларията ми по правилата на чл. 1004—1028 отъ Гражданското сждопроизводство.

г. Ямболъ, 1/III 1899 год.

2—2 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 2229.

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Сливенский Окрѣженъ Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителния листъ № 4258 издаденъ отъ Слив. Окр. Сждъ на 30/VII 1895 год. въ полза на хазната противъ Дочю П. Аладжовъ отъ Ямболъ, за 172 лева и разноситѣ, и съгласно чл. 1004—1028 отъ гражданското сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ една седмица отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти:

1) едно лозе находяще се въ мѣстността „Кринчовско дере“, отъ около 3 декара при граници: Х. Георги Аладжовъ, Койчо Петровъ, дере и пѣтъ, оцѣнено за 200 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая проданъ могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ частъ въ канцеларията ми за да наддаватъ.

г. Ямболъ, 16/III 1899 година.

3—3 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

ОБЯВЛЕНИЕ № 2373.

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Сливенский Окрѣженъ Сждъ на III участъкъ на основание изпълнителния листъ № 4260, издаденъ отъ Слив. Окр. Сждъ на 17 мартъ 1895 год. въ полза на хазната противъ Митю Петковъ отъ Ямболъ, за 3460 лева и разноситѣ, и съгласно чл. 1004—1028 отъ гражданското сждопроизводство обявявамъ, че слѣдъ една седмица отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 день публичната продажба на слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти:

1) едно лозе въ ямб. землище въ мѣстността „Чюкура“, отъ около 2 декара съ граници: Черна Зойка, Василъ Миндовъ и Димитръ П. Уйдура оцѣнено за 60 лева.

Желающитѣ да взематъ участие въ тая проданъ могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ частъ въ канцеларията ми за да наддаватъ.

г. Ямболъ, 17/III 1899 год.

3—3 Сждебенъ приставъ: *Чомаковъ*

Отговоренъ редакторъ: **З. М. Иончевъ**

Дружествена Печатница „Трудъ“—Сливенъ.